

Yevmiye 13712

2017-01-29 00:26:46

1

You could not form a true description of the innards of the computer if your entire view of reality was confined to the desktop. And yet the desktop is useful. That blue rectangular icon guides my behavior, and it hides a complex reality that I don't need to know. That's the key idea. Evolution has shaped us with perceptions that allow us to survive. They guide adaptive behaviors. But part of that involves hiding from us the stuff we don't need to know. And that's pretty much all of reality, whatever reality might be. If you had to spend all that time figuring it out, the tiger would eat you.

Gerçeğe Karşı Evrimsel Argüman isimli bir yazıdan alıntı. Bilgisayar metaforuyla söylediği, dünyayı algılamak için yeterli imkanımızın olmadığı ve *evrimin* bizi gerçek yerine *kullanışlı* bir gösterimiyle, bizi hayatta tutacak, *yalancı* bir gösterimle başbaşa bıraktığı. Nesnelerin gerçekte olmadığı mesela, *beynin* bile bir madde olarak olmadığı. *Madde* kavramının sadece zihnin bir yanılması olduğu.

Bu konuların giderek eski metinlere benzemeye başlaması bazen hoşuma gidiyor ve bazen korkutuyor. Bizim tasavvuf metinlerinde veya Hindu metinlerinde de bulursunuz buna benzer sözler.

But it's a logical flaw to think that if we have to take it seriously, we also have to take it literally.

Gerçeği *ciddiye* almak, onun *tam da düşündüğümüz gibi* olduğuna inanmayı gerektirmez demiş. Tam da düşündüğümüz gibi, yani nesnelerin fiillerden ayrı olduğu, birbirinden ayrı olduğu bir dünya. Kafamızı duvara vurunca acıması, kafamızın da, duvarın da görüldüğünden farklı olmadığına inanmayı gerektirmez.

Ciddiye almak ve gerçekliğine inanmak, bunların insan için *kullanışlı ifadeler* olmasından. Maddenin gerçekte varolmadığını bilsek de, hayatımızı idame ettirmek ve anlamak için böyle bir kavrama ihtiyaç var.

I can take two conscious agents and have them interact, and the

mathematical structure of that interaction also satisfies the definition of a conscious agent. This mathematics is telling me something. I can take two minds, and they can generate a new, unified single mind.

İki zihin alıp, bunları birleştirerek tek bir zihin elde etmek mümkün mü? Beyin deneyleri, iki lobu birbirinden ayrı insanların *iki beyinli* gibi davrandığını söylüyor.

İki beyni nasıl birleştirebiliriz? İletişim içindeki iki beyin aslında *birleşik* sayılır. Biz bunu sembollerle ve giderek karmaşıklaşan yollarla yapıyoruz, şimdilerde artık gördüğümüzü ve duyduğumuzu aynen iletme imkanımız var. Aynı filmi seyreden iki zihin bir manada *tek zihin* haline geliyor.

Bu durumda insanlık da büyük bir zihin. Çok sağlam değil, parçalarından fazlası da değil ama parçalarından *farklı*. İnsanın nöronları da farklı zihinler, bir yapay sinir ağı (neural net) oluşturduğumuzda da bunun birimleri basit fonksiyonlar oluyor ancak toplamaları o kadar da basit değil.

Topluluk zihni tek bir insanın zihninden farklı çalışıyor. Topluluğu meydana getiren unsurların amaçları farklı. Belki *ahlak* dediğimiz de, topluluk zihninin doğru çalışması için gerekli kurallardır.

İnsan kendini *zekanın* en somut hali kabul ediyor, ancak bir yerden bir yere göçen kuşlar veya yuva yapan karıncalar da insanda olmayan çeşitte bir *topluluk zihnine* sahip. İnsan topluluklarının zihni de farklı çalışıyor. Robot topluluklarının zihni de farklı çalışacak.

I'm emphasizing the larger lesson of quantum mechanics: Neurons, brains, space ... these are just symbols we use, they're not real. It's not that there's a classical brain that does some quantum magic. It's that there's no brain! Quantum mechanics says that classical objects — including brains — don't exist. So this is a far more radical claim about the nature of reality and does not involve the brain pulling off some tricky quantum computation. So even Penrose hasn't taken it far enough. But most of us, you know, we're born realists. We're born physicalists. This is a really, really hard one to let go of.

Kuantum mekaniğinde gözlemcinin bir *etkisi* var, ancak biraz daha düşününce, bu etki eden *gözlemci* de aslında kuantum mekaniğinin kurallarına tâbi. *Gözlemci* ve onun *nöronları* ve *beyni* aslında kolaylık olsun diye kullandığımız sembollerden ibaret. Eğer nesneler bildiğimiz manada mevcut değilse, gözlemci de yok demektir. Gözlemci yoksa, gözleyen kim?